

Abstrakt

Nová média se stala neodmyslitelnou součástí našich každodenních životů. Mimo jiné jsou také platformou pro digitální umění. V rámci něj se čtenáři mohou setkávat s tzv. elektronickou literaturou jako s rozvíjející se kulturní formou, umožňující do určité míry interferenci médií a žánrů. Elektronickou literaturu je předně nutno důsledně rámcově odlišit od elektronických knih, jako pouhé konverze klasických, analogových děl do digitální podoby. Vymezení této specifické oblasti literatury, její reflexi, včetně historického ukotvení, se tato dizertační práce věnuje. Práce je nutně založena interdisciplinárně. Čerpá z konceptů literární vědy, nicméně elektronickou literaturu nelze nahlížet výhradně skrze její paradigmatata, neboť tradiční definiční rámce a koncepty nelze v tomto smyslu bezezbytku uplatnit v prostředí nových médií. Důraz je dále kladen na poznatky mediálních studií, resp. studií nových médií. Práce se současně zabývá specifickou formou narativu, tzv. interaktivním narativem, který nenalzáme výhradně v dílech elektronické literatury, ale i ta mu poskytla široké pole působnosti. Závěrečná část prezentuje výsledky autorčina výzkumného šetření zaměřeného na čtenářskou recepci vybraných děl elektronické literatury s interaktivním narativem, čtenářského prožitku a očekávání v generaci tzv. digitálních domorodců.